



تابہ خورشید بہ پرواز برآم

یاد نامہ دکتہ حمید محامدی

بہ اہتمام کتایون مزداپور
ہایده معیری (محامدی)

فهرست

پرواز دوست

پرواز دوست / ویراستاران

من، حمید محامدی

حمید یکی از یکی‌ها بود / همایون کاتوزیان

حمید محامدی صفا و صداقت و صمیمیت محض بود / امیر پیشداد

استادم حمید / گیتی شکری

دکتر محامدی و ادبیات متعهد / اکبر افسری

به یاد فرهیخته‌ای آزاده / محمدتقی راشد محصل

گزارش سالگرد درگذشت دکتر حمید محامدی / علی دهباشی

بخش یکم: اساطیر، آداب و رسوم

مهبانگ / سیمین بهبهانی

داستان‌های حماسی و طبقات اجتماعی در ایران باستان / حمید محامدی

از سرود مروارید تا غربت غربی / ناصر زعفرانچی

دو رساله در فتوت / مهران افشاری

A Contribution on Mithra's Role in the Armenian, Iranian and the Roman World / تورج دریایی

چهار زهگان در ادبیات فارسی میانه / محمود جعفری دهقی

Ethnographic Data from South Caspian: Marriage, Birth, and Death Rites in Rural Mazandaran

/ حبیب برجیان

بررسی تطبیقی آخرت‌شناخت زرتشتی و اسلامی / سیدمجتبی آقایی

خوراک آیینی در مناسک صابئین مندائی / راضیه محب

ماده - دیوپسوس / ورنرزوندرومان: ترجمه امید بهبهانی

صلیبی با خط سغدی یافت شده در اک - یشم / قرقیزستان / گلریز صالح

روزگار زن ایزدپرستی / هایدۀ معیری (محامدی)

بخش دوم: واژه، زبان و متون

نیکی‌ها و بدی‌ها از کجا می‌آیند؟ / ژاله آموزگار

گل‌نبشته خزانه PT 10a تخت جمشید / عبدالمجید ارفعی

فارسی‌گردان کتیبه خسارپاشا به خط هرتسفلد / ایرج افشار - هرتسفلد

پیشنهادهایی دربارهٔ متن برخی از ابیات داستان هرمزد نوشیروان در شاهنامهٔ مسکو
/ محمود امید سالار

نکاتی در دو دستخط / بهرام برومند
کارنامهٔ اردشیر بابکان و واژه‌نامهٔ منتشرنشدهٔ آن / عسکر بهرامی
نام داریوش / رودیگر اشمیت: ترجمهٔ فاطمهٔ جدلی
کودک و گردونه / محمدتقی راشد محصل
پنج خیم آسرونان / منظر رحیمی‌ایمن
گلیم در آب روان افکندن / علی رواقی
ضمیر در زبان سغدی / زهرهٔ زرشناس
نمونه‌های بازمانده از گویش قدیم شیراز / پژمان فیروزبخش
پیام داریوش در یکی از سنگ‌نوشته‌های آرامگاه در نقش رستم و مقایسه با سخنانش در دیگر کتیبه‌ها
/ بدرالزمان قریب

ابریشم تخاری و درخت آسوری / کتایون مزداپور
دربارهٔ یک واژهٔ اوستایی / مهشید میرفخرایی

بخش سوم: فرهنگ و تاریخ

طاروی طوس / محمدرضا شفیعی کدکنی
دربارهٔ زندیق / علی حصوری
چند پاره‌متن دربارهٔ کبیسه / داریوش کارگر
مروری بر زندگی و خدمات ارباب کیخسرو شاهرخ / امیررضا فروزان یزدانی
نگاهی به نامهای ژاپنیان / هاشم رجبزاده
در جست‌وجوی چیستی گفتمان روشنفکری ایران / نصراله روحی‌نژاد
آمیزه‌گرایی در حوزه‌ی فرهنگ ایرانی / فرنگیس مزداپور

Running Head: Body Size preferences and Ethnicity Ethnic, Differences in Body Size Preferences: Myth or Reality?

/فریانهٔ محامدی (کشلین)

پایان سخن

کارنامهٔ محامدی
گفتگویی با حمید محامدی / ناصر مهاجر
مسئولیت نویسنده / ژان پل سارتر: ترجمهٔ حمید محامدی

چند شعر از حمید محامدی:

در ستایش درخت روشنی / برگردان از شعری مانوی
امید

تو را خواهم

فریاد من همه شب است

بازنگری و بازخوانی یک گِل‌نبشته از خزانه تخت جمشید

گِل‌نبشته PT 10a

عبدالمجید ارفعی

سر آغاز

گِل‌نبشته‌های خزانه تخت جمشید در سال‌های ۱۹۳۶ تا ۱۹۳۸ میلادی (برابر با ۱۳۱۵ تا ۱۳۱۷ خورشیدی) در ساختمان‌هایی پیداشدند که یافته‌های دیگر نشانگر انبار سلطنتی آن بودن آن جایگاه است. از این روی کاوشگران، که از مؤسسه شرقی دانشگاه شیکاگو بودند، آن را "Treasury" نامیدند، یعنی "خزانه، گنجینه". چنین شد که گِل‌نبشته‌های یافته در آن را نیز گِل‌نبشته‌های "خزانه تخت جمشید" (Treasury Persepolis) می‌خوانند (با نشانه کوتاه نوشت PT) تا متمایز از گِل‌نبشته‌هایی باشد که در سال‌های ۱۳-۱۳۱۲ در دو اتاق در باروی شمالی تخت جمشید یافته شده است و آن‌ها را Persepolis Fortification Tablets "گِل‌نبشته‌های باروی تخت جمشید" می‌نامند. شماره گِل‌نبشته‌های "خزانه تخت جمشید" در حدود ۷۵۰ گِل نبشته سالم و ناقص است.

زمان این گِل‌نبشته‌ها از سال سی‌ام داریوش بزرگ (۴۹۲ پ م) تا هفتم اردشیر یکم (۴۵۸ پ م) است و زمان گِل‌نبشته‌های باروی تخت جمشید از سال سیزدهم (۴۰۹ پ م) تا سال بیست‌وهشتم (۴۹۴ پ م) داریوش بزرگ.

شادروان جرج کامرون در کتاب سترگ خود به نام Persepolis Treasury Tablets ("گِل‌نبشته‌های خزانه تخت جمشید") هشتاد و سه گِل‌نبشته و بیست‌وهفت قطعه را که به زبان ایلامی هخامنشی است و یک گِل‌نبشته به زبان بابلی‌نو، همراه با یادداشت‌های بسیار سودمند در سال ۱۹۴۸ میلادی (۱۳۲۷ خورشیدی) به چاپ رسانید. وی همچنین در سال‌های ۱۹۵۸ پنج گِل‌نبشته و در ۱۹۶۵ بیست گِل‌نبشته دیگر را همراه با بازنگری‌های تازه از متن‌های به چاپ رسیده در کتابش، منتشر کرد.^۱

پرداخت بخشی از دستمزد ماهانه کارگرانی که یا در تخت جمشید و یا یکی از

نه چندان دور از آن کار می‌کنند به سیم، موضوع اصلی در این

گل‌نبشته‌ها است. این موضوع به دو گونه بیان شده است: (۱) نامه‌های دستوری که در آن‌ها فرادستی به فرودست خود فرمان پرداخت دستمزدها را می‌دهد، و (۲) یادآوری دستمزدهای پرداخت‌شده که شادروان کامرون آن‌ها را Memorandum ("یادداشت") می‌نامد. در گل‌نبشته‌های خزانه، سیم پرداخت‌شده در ازای کسری از دستمزدهای ماهانه‌ای است که می‌بایست به صورت گندم/جو و یا شراب/آبجو پرداخت می‌شد. در گل‌نبشته‌های باروی تخت‌جمشید پرداخت دستمزدها همواره به کالا، گندم/جو و یا شراب/آبجو، بوده است.

نگارنده در بازنگری‌های خود از گل‌نبشته‌های خزانه در موزه ایران باستان به نکته‌های تازه‌چندی بر خورد که بی‌هیچ گمانی آن استاد بزرگ، که از پیشکسوتان رمزگشایی گل‌نبشته‌های ایلامی‌هخامنشی است، به علت کوتاه بودن زمان اقامتش در ایران، فرصت بازنگری خوانش خود را نداشته و امکان بازنویسی و بازخوانی را به آیندگان سپرده است. خوانش گل‌نبشته PT 10a (PTT 99) در این مقاله تنها پس از زدودن رسوب سختی میسر شد که بر آن نشسته بود.

هنگامی که روانشاد کامرون متن ناقص و شکسته PT-497 را با عنوان PT 10a منتشر کرد، نوشت که "رویه پشت متن آن چنان فرسایش یافته است که خواندن را غیر ممکن می‌نماید." (PTT 99). این سخن کامرون براساس نسخه‌برداری به احتمال سریعی بوده است که او در تهران از این گل‌نبشته کرده و آن را بی‌آن که نسخه‌برداری خود و یا عکس آن را به چاپ برساند، انتشار داده است.

کامرون این گل‌نبشته را که امروزه در تالار کتیبه‌های موزه ملی ایران به شماره ب.ک. ۲۱۵۰ جای دارد، به هنگام بازنگری‌های خود در سال ۱۳۴۲ (= ۱۹۵۳ میلادی) از گل‌نبشته‌های بچاپ رسیده در کتابش، بازبینی نکرده است (نک: کامرون ۱۹۶۵). نگارنده در آن زمان که برای برپایی تالار کتیبه‌های موزه ملی ایران و ساماندهی کتیبه‌های به خط‌های میخی موجود در موزه ایران باستان بدان جای فراخوانده شده بود، به هنگام بازنگری‌های خود از گل‌نبشته‌های خزانه تخت‌جمشید، به این گل‌نبشته برخورد و دریافت که آنچه را که کامرون "فرسایش" پنداشته، به راستی رسوب سختی است که همه سطح پشت گل‌نبشته را پوشانده بود. با پاک‌سازی رسوب، آنچه بازمانده بود، قابل خواندن شد. افزون بر این، نگارنده دریافت که به هنگام نسخه‌برداری به سبب کمبود زمان، کامرون یک سطر را به تمامی جا انداخته و در پی آن، ناگزیر شده است در متن به چاپ رسیده به بازسازی آن سطر، به گونه‌ای نادرست بپردازد.

متن PF 10a در بردارنده دو آگاهی با ارزش از زبان ایلامی هخامنشی است. نخست آن که این متن مسجل می‌کند که واژه "سیم" در زبان ایلامی هخامنشی *lan* بوده است. این واژه هم‌اوا با واژه‌ای است که برای پیشکشی‌های دینی در برگزاری آیین‌هایی برای ایزدی ویژه به کار می‌رفته است. واژه *lan* با واژه *lani* در ایلامی میانه مطابقت دارد؛ همانگونه که واژه ایلامی هخامنشی *lašda* یعنی "زر" با ایلامی میانه *lansit* مطابقت می‌کند. دوم این که در این متن نخستین بار است که خواندن یک عدد، یعنی *liuli* امکان می‌یابد. این عدد به صورت مخرجی از یک کسر در ایلامی هخامنشی ضبط شده است.

متن

دو برگردان زیر برای یادآوری و مقایسه با هم می‌آید. نخست برگردان شادروان کامرون (به شیوه نگارش آن شادروان که در مجلد ۲۴ مجله JNES (۱۹۶۵)، صص ۱۶۷ تا ۱۹۲ چاپ شده است و سپس برگردان نگارنده براساس شیوه ارزش آوایی شکل‌ها که از سوی شادروان هَلک ارائه شده است (1969: 83-86). از تلاش‌های پسر آرش برای محاسبه تمامی احتمالات برای شناخت و محاسبه مقدار *liuli* که در پشت گل‌نبشته قرار دارد و نیز دوست گرامیم آقای دکتر استالپر که خواندن واژه *lan.lg* را به درستی شناسایی کرده و مشوق اینجانب برای چاپ این مقاله بود و از خانم مرضیه کاظمی که مرا در آماده‌سازی این وجیزه یاری داده‌اند، بسیار سپاسگزارم؛ نیز با سپاس بسیار از جناب آقای محمدرضا مهراندیش، مدیریت محترم موزه ملی ایران که اجازه دادند این گل‌نبشته را به چاپ برسانم.

برگردان کامرون

1

بازنگری و خوانش نگارنده:

- 1 [Bar]-ra-at-ka-ma kan-za-bar-ra
- 2 tú-ru-iš m.Tar-ka-a-u-iš na-an-ki-MIN¹
- 3 28 kur-ša-um 6½ ba-su-ka
- 4 la-an².lg m.du-ka-be m.
- 5 Ra-a-ma-zi-ut-ra ša-ra-man-^a[na]
- 6 ap id-du UDU.NITA.lg a-ak
- 7 GEŠTIN.lg ša-ak-ki-mi [h(?).] hi-ya-]
- 8 ma-zi-ka te-be []
- 9 d.ITU.lg d.³ Ha-[du-kan-na-iš(?)-mar]
- 10 ku-^aiš- [d.]

edge 11 []
 12 []
 13 []
 14 [14 m.ruh.lg lu-ra-ka 3 pan-su-kaš a-ak 6]

rev. 15 li-u-li ir-mi-ki ap pa-ri-[ma-ak]
 16 9 m.ruh.lg lu-ra-ka 1 ba(?) -su-ka[š]
 17 a-ak [li-]-u-li ir-mi-ki ap pa-ri-ma-[ak]
 18 9 m.ruh.lg lu-ra-ka 1 ba-su-kaš⁴
 19 ap⁵ pa-ri-ma-ak PAP(?)⁶ 32 m.
 20 ruh.lg la-an.lg⁷ hu-be
 21 m. [Pi-]-da-pir-ma a-ak m.

u.e. 22 a[k(?) -k]a(?) -ya-še zi(?) -
 23 [ka(?) -]ya

ترجمه:

- ^۱ به برتگم (Baratkama)، گنجور بگو،
- ^۲ ترکاویش (Tarkāwiš) گوید:
- ^{۳-۴} ۲۸ گرش، ۱/۲ ۶ پنسوگش سیم،
- ^۴ به گچکاران(?)،
- ^{۴-۵} که رامزیترا (Rāmazitra) مقسم (مواجبشان) است،
- ^۶ باید به آنان صادر (= پرداخت) شود،
- ^{۶-۷} دام کوچک و شراب به جای معادل (پرداختی)،
- ^{۷-۸} بر (روی) hiyamzika
- ^{۹-۱۱} از ماه ی- [کم(?) تا ماه چهارم(?)]
- ^{۱۱-۱۳} [.....]
- ^{۱۴-۱۵} [به ۱۴ مرد، هر یک (معنی لغوی: به تنهایی) ۳ پنسوگش و [۶]/۸ صادر شود (= پرداخت شود)،
- ^{۱۶-۱۷} به ۹ مرد، هر یک (معنی لغوی: به تنهایی) ۱ پنسوگش و ۱/۸ صادر شود (= پرداخت شود)،
- ^{۱۸-۱۹} به ۹ مرد، هر یک (معنی لغوی: به تنهایی) ۱ پنسوگش صادر شود (= پرداخت شود)،
- ^{۱۹-۲۰} مجموع ۳۲ مرد.
- ^{۲۰-۲۳} آن سیم را پیدپیرم (Pidapirma) و همراهش (= همکارش) محاسبه کردند.

مهر: Type 1 روی لبه چپ. اندازه: ۶۶×۵۹×۲۴ میلیمتر.

پی‌نویس‌ها:

- ^۱ -an-ki+MIN روی لبه راست نوشته شده است.
- ^۲ AN روی پاک‌شدگی نوشته شده است.
- ^۳ an روی پاک‌شدگی نوشته شده است.

- ^۴ *kaš* روی لبه راست نوشته شده است.
^۵ *ap* روی پاک‌شدگی نوشته شده است.
^۶ *PAP* روی پاک‌شدگی نوشته شده است.
^۷ پاک‌شدگی پس از *lg.*

یادداشت‌ها:

سطر ۳:

واژه ایرانی پَنسَوَگَش (*pansukaš*) برابر با واژه بین النهرینی *šeq̄lu* (*šeqel* در حالت stative) است. هر پَنسَوَگَش یا شِقیل برابر با ۸/۳۳ گرم نقره است و هر ۱۰ پَنسَوَگَش برابر با یک گَرشَن است.

سطرهای ۴ و ۶:

با جا انداختن سطر ۶، *ap iddu UDUN.TÁ.lg* به هنگام نسخه برداری، شادروان کامرون تصور کرده است که نویسنده متن سطری که باید دربردارنده عبارت *ap iddu* به معنای "باید به آنان صادر (= پرداخت) شود" باشد، جا انداخته است. از این رو خود را مجبور به افزودن سطر ۴ (بین دو علامت < >) دیده است.

سطر ۴ (سطر ۵ PT 10a کامرون):

شادروان کامرون با خواندن دو شکل به صورت *-na DINGIR.lg*، ناگزیر شده است که در انتهای سطر ۴، که خود آن را بازسازی کرده است، عبارت *-ip-^{hal}RUH^{ldg}* را پیش از *na* *DINGIR^{ldg}* بیافزاید و آن را به "مردان خدا" ترجمه کند، اما این خوانش مورد مشابهی در هیچ یک از دیگر متن‌ها ندارد. همانگونه که در تصویر می‌توان دید، شکل نخست را باید *la* خواند و نه *na* و به جای *DINGIR* آن را باید *an*، به صورت تلفظی‌اش خواند. این خوانش با تکرار این دو شکل در سطر ۲۰ تأیید می‌شود. از این رو این دو را باید *la-an.lg* به معنای "سیم" خواند که با آن چه از محتوای متن انتظار می‌رود مطابقت می‌کند. این همانگونه است که روانشاد کامرون نیز انتظار آن را داشته و در سطر ۴ خود، آنگونه که می‌بایست، آن را *KÙ.BABBAR^{ldg}* بازسازی کرده است. به کارگیری واژه *lan* یعنی "سیم" در عبارتی که انتظار *KÙ.BABBAR^{ldg}* می‌رود، به حدس و گمان‌های دیرینی که در مورد ترجمه واژه ایلامی میانه *lani* به "سیم" در عبارت *la-ni la-an-si-it-in-ni hu-ut-táh* "از زر (و) سیم ساختم"، بود

پایان می‌دهد (نک: Lambert 1965:31، Steve 1965:21 و Hinz & Koch 1987: 804).

همانگونه که کامرون خود اشاره کرده است (PTT 100) شکلی که ak-(?) خوانده "بیشتر همچون du یا ap است." در مقایسه با شکل ap در آغاز سطر ۶، این شکل را باید du خواند و نیز واژه m.ak(?) -ka-be باید به m.du-ka-be یعنی "گچکاران(?)" اصلاح شود (نک PFT 682 ذیل واژه dukape).

سطرهای ۴-۵:

شکلی که شادروان کامرون در نام Rānzisra آن را -is- خوانده است باید به ut اصلاح شود. (تفاوت این دو شکل در شیوه نگارش است. ut به صورت 𐎢𐎵 نوشته می شود و is به صورت 𐎢𐎶) از آن رو که این شکل همانگونه که در عکس آن به آشکارا دیده می شود، -ut- نوشته شده است، بایستی این نام ایرانی Ra-a-ma-zi-ut-ra خوانده شود. با استناد به خواندن کامرون، هلیک (1969: 747b) و مایرهوفر (1973: 223, 4.1399) آن را گونه‌ای از نام Ri-ma-zi-iš-ša دانسته و مایرهوفر صورت ایرانی آن را *Raiva(t)-čiθra- "از نژاد برتر" می‌داند. با توجه به صورت نوشتاری Ra-a-ma- که نشان دهنده واک /ā/ است، نگارنده می‌پندارد که شاید بهتر باشد که صورت ایرانی بخش نخست این نام را از بُن *Rāma- "رام، رامش" (همانند نام‌های [ibid, idem] Ramakka < *Rāma-ka- [ibid, idem 222 8.1993] Ramadawiš < *Rāma-dahyu- 222 8.1395 و *Rāma-xšaθra- < Ramakašara [ibid, idem 222 8.1396]،) شاید به معنای "رامش حاندان/نژاد" و یا "خاندان/نژاد رامش بخش" دانست.

سطر ۷-۸: hiyamazika

خواندن این واژه بر اساس بازسازی کامرون (Cameron 1965: 172، بحث ذیل 3-1963 PT) است، به درستی روشن نیست که باید آن را یک واژه دانست یا دو واژه.

سطر ۸:

همانگونه که کامرون اشاره کرده است شکل پس از -te, be است (PTT 100). نگارنده می‌پندارد که واژه tebe ممکن است گونه‌ای از واژه tebba «بر»، «روی» باشد (در Xph 26 نگاه کنید به PFT 761 ذیل واژه tebba). اگر این پندار درست باشد ممکن است hiyamazika بخشی از بنایی باشد که احتمالاً در تخت جمشید جای داشته است.

سطر ۹:

نام ماه که تنها نخستین هجای آن Ha- برجای مانده، می‌توان آن را Hadukannaš (ماه یکم) و یا Hašiyatiš (ماه نهم) بازسازی کرد، و اگر بازسازی نگارنده از سطر ۱۴ درست باشد، به سختی می‌توان نام Hanamakaš (ماه دهم) را بازسازی کرد.

سطرهای ۱۰-۱۳:

این چهار سطر می بایست دربردارنده یک نام ماه، مجموع تعداد ماه، و سال بوده باشد. مجموع تعداد ماه و نیز نام آخرین ماهی که به جهت کار کردن دستمزد دریافت شده است، به بازسازی سطر ۱۴ بستگی دارد؛ با این پندار که تنها یک گروه از کارگران در سطرهای از میان رفته دستمزد دریافت کرده اند.

اگر برداشت نگارنده از بازسازی سطر ۱۴ درست باشد، نام ماه در سطر ۱۰ را باید *Karmabataš* (ماه چهارم) و یا *Miyakannaš* (ماه دوازدهم) را بازسازی کرد و به دنبال آن *PAP 4* *ITU.lg ha-tu-ma* "مجموع در مدت ۴ ماه".

از آن رو که در دو گل‌نبشته دیگر که در آن‌ها از *Rāmzitra* نام برده شده و تاریخ سال/سال‌های نوشتن گل‌نبشته از میان رفته است، به هیچ روی نمی‌توانیم سال گل‌نبشته را بازسازی کنیم. با توجه به این که *Baratkama* در میانه سال‌های دوم تا ششم خشایارشا منصب گنجوری داشته است، تنها می‌توانیم بگوئیم که زمان نگارش این نبشته باید یکی از این سال‌ها باشد.

سطرهای ۱۴-۱۵:

بازسازی سطر ۱۴ با این پندار بوده که سطر ۱۳ دربردارنده گروه کاری دیگری نبوده است. اگر این پندار درست باشد، براساس مجموع کارگران داده شده در سطر ۱۹، تنها احتمال ممکن تعداد ۱۴ مرد است. بازسازی واژه *lu-ra-ka* "به تنهایی (= هر یک)" براساس وجود این واژه در سطرهای ۱۶ و ۱۸ در همین کاربرد است.

با محاسبه همه گونه احتمال از نظر تعداد ماه‌های دریافتی و مقدار دریافتی، تعداد کارگران و فضای موجود در انتهای سطر ۱۴، تنها احتمال ممکن که پاسخی درست را به دست می‌دهد، ۳ پَنسوگش و $\frac{1}{8}$ یک پَنسوگش برای هر مرد است (به دنباله مقاله نگاه کنید). نیز بسنجید با متن PT 49، که یکی از دو متنی است که در آن‌ها یکی از گروه‌های "گچکار(؟)" بیش از ۳ پَنسوگش نقره دریافت می‌کند و هر یک از پسران گروه، یک و کسری از یک پَنسوگش دریافت می‌کنند.

اگر نتیجه‌گیری نگارنده، با توجه به همه احتمالات، درست باشد می‌توان برای معنای واژه *liuli* مقدار عددی ۸، که تنها در این متن آمده و نیز مقدار عددی کسر $\frac{1}{8}$ را برای *liuli* *irmaki* پیشنهاد کرد. (برای *irmaki* - که برای نشان دادن یک کسر به کار برده می‌شود، نگاه کنید به PFT 704).

محاسبه:

مقدار کل دریافتی در هر ماه	مقدار دریافتی در هر ماه	تعداد مردان
۵۲/۵ پَنسوگش	۶/۸ ۳ پَنسوگش	۱۴
۱۰/۱۲۵ پَنسوگش	۱/۸ ۱ پَنسوگش	۹
۹ پَنسوگش	۱ پَنسوگش	۹

مجموع کل دریافتی در یک ماه: ۷۱/۶۲۵ پَنسوگش

مجموع کل دریافتی: (سطر ۳) ۲۸۶/۵

تعداد ماه ها ۴ = ۷۱/۶۲۵ : ۲۸۶/۵

کوتاه‌نوشته‌ها:

JNES	Journal of Near Eastern Studies
PF	designates texts published in PFT
PFT	Persepolis Fortification Tablets
PT	designates Treasury texts published in PTT and in JNES 17 and 24
PTT	Persepolis Treasury Tablets

مرجع‌ها:

Cameron, G.C, Persepolis Treasury Tablets, *Oriental Institute Publications* 65. Chicago: The University of Chicago Press, 1948.

_____, JNES 17, (1958), 161-176.

_____, JNES 24, (1967), 167-192.

Hallock, Richard T., Persepolis Fortification Tablets, *Oriental Institute Publications* 91. Chicago: The University of Chicago Press, 1969.

Lambert, M. 1965. Les inscription élamites de Tchoga-Zanbil, *Iranica Antiqua* 5: 18-38.

Mayrhofer, Manfred, 1973. Onomastica Persepolitana, Das Altiranische Namengut der Persepolis-Täfelchen, *Österreichische Akademie der Wissenschaften Philologisch-Historische Klasse, Sitzungsberichte*, 286. Band. Wien: Verlag der Österreichischen Akademie der Wissenschaften..

در صورت داشتن هر گونه نظر و یا اصلاحی سپاسگزار خواهیم بود اگر با نشانی زیر با نگارنده تماس بگیرید: